

عربی ۲

آزمون	بودجه بندی	صفحه سوالات	صفحه پاسخ
۲۰۱	درس اول : معرفه و نکره، انواع معارف	۶	۷۵
۲۰۳	درس دوم : اعراب فرعی (مثنی - جمع مذکر)	۱۲	۷۷
۲۰۵	درس سوم : اعراب فرعی (جمع مؤنث - غیر منصرف)	۱۸	۸۰
۲۰۷	درس چهارم : اعراب محلی و تقدیری	۲۴	۸۳
۲۰۹	درس پنجم : موصوف و صفت / مضاف و مضاف الیه	۳۰	۸۵
۱۱	بازآموزی ۱: اعراب و تحلیل صرفی	۳۶	۸۸
۱۳ و ۱۲	درس ششم : اعراب فعل مضارع (رفع - نصب)	۳۹	۹۱
۱۵ و ۱۴	درس هفتم : اعراب فعل مضارع (جزم فعل)	۴۵	۹۲
۱۷ و ۱۶	درس هشتم : فعل معلوم و مجهول	۵۱	۹۴
۱۹ و ۱۸	درس نهم : نواسخ (افعال ناقصه)	۵۷	۹۷
۲۱ و ۲۰	درس دهم: نواسخ (حروف مشبیه بالفعل / لای نفی جنس)	۶۳	۱۰۰
۲۲	بازآموزی ۲: اعراب و تحلیل صرفی	۶۹	۱۰۲
۲۳	بازآموزی ۳: آزمون جامع عربی ۲	۷۲	۱۰۳

عربی ۲

آزمون	بودجه بندی	صفحه سوالات	صفحه پاسخ
۲۵ و ۲۴	درس اول: معتل (مثال - اجوف)	۱۰۶	۱۵۸
۲۷ و ۲۶	درس دوم: معتل (ناقص)	۱۱۲	۱۶۰
۲۸	بازآموزی ۴: معتل	۱۱۸	۱۶۳
۳۰ و ۲۹	درس سوم: انواع مفعول	۱۲۱	۱۶۴
۳۲ و ۳۱	درس چهارم: حال	۱۲۷	۱۶۷
۳۴ و ۳۳	درس پنجم: تمییز	۱۳۳	۱۶۹
۳۶ و ۳۵	درس ششم: مستثنی	۱۳۹	۱۷۲
۳۸ و ۳۷	درس هفتم: منادی	۱۴۵	۱۷۴
۳۹	بازآموزی ۵: اعراب و تحلیل صرفی	۱۵۱	۱۷۷
۴۰	بازآموزی ۶: آزمون جامع عربی ۲	۱۵۵	۱۷۸

■ عَيْنُ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَشْهُومِ (۸-۱):

۱. «ولديّ، بادر ابتهذيب نفسكما اليوم حتى تبلّغنا المجد غدًا!»: فرزندانم! امروز.....

(۱) اگر خویشتن را از آلودگی پیراستید فردا شکوه و بلندی را می یابید!

(۲) اقدام به تهذیب نفستان کنید تا این که فردا به مجد و عظمت برسید!

(۳) به پاک کردن خویشتن بپردازید آن گاه فردا به شکوه و بلندی خواهید رسید!

(۴) اگر به پاکیزه کردن خویشتنتان اقدام کردید فردا مجد و عظمت را می یابید!

(سنینش-۹۰)

۲. «ما يجمع الإنسانُ في الدنيا يجمع ثمرته في الآخرة، وفي الدنيا أيضًا!»:

(۱) آنچه که انسان در دنیا جمع کند ثمره‌ی آن را در آخرت و نیز در دنیا می یابد!

(۲) انسان در دنیا آنچه را جمع می کند میوه‌ی آن را هم در دنیا و هم در آخرت یافته است!

(۳) انسان هر چه را در دنیا جمع می کند محصولش را در آخرت و هم چنین در دنیا یافته است!

(۴) هر چه را انسان در دنیا جمع نمی کند عوض آن را هم در دنیا و هم در آخرت خواهد یافت!

(سنینش-۸۸)

۳. «إن ثارت نفسنا على الظالمين، يُقَدِّرُ اللهُ لنا النصر المبين، فتغلب عليهم!»:

(۱) اگر نفس خود را علیه ستمکاران بشورانیم، خداوند نصر مبین خود را برای ما قرار می دهد و ما بر آنان غالب خواهیم شد!

(۲) اگر نفس ما علیه ظالمان قیام کند، خداوند پیروزی آشکار را برای ما مقدر می سازد، پس بر آنها غلبه خواهیم کرد!

(۳) هرگاه درون ما بر ضد ظالمان بشورد، پیروزی خداوند برای ما مقدر خواهد شد و ما بر آنها غلبه خواهیم کرد!

(۴) هرگاه دل ما بر ضد ستمکاران قیام کند، نصر خداوند برای ما مقدر می گردد و بر ظالمان پیروز خواهیم شد!

(سنینش-۸۸)

۴. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) أولئك الطالبات لم يقصرن في أداء واجباتهن المدرسية: آن دانش آموزان در انجام تکالیف مدرسه‌ای خود کوتاهی نکردند.

(۲) إن تأملت قبل الكلام سلمت من الخطأ: اگر قبل از سخن اندیشه می کردی از اشتباه در امان می مانی.

(۳) حاولت اليوم تهذيب نفسي كي أتقدم غدًا: برای تهذیب نفس امروز تلاش نمودم تا فردا جلوتر باشم.

(۴) لنساعد المظلومين في العالم، أيها المسلمون: ای مسلمانان مظلومان جهان را یاری کنید.

(سنینش-۸۷)

۵. «انسان برای رسیدن به هدف‌های خویش باید تلاش آن مورچه‌ی کوچک را مورد توجه قرار دهد!»:

(۱) ليجعل الإنسان جهد تلك النملة الصغیره أمام أعينه للذهاب إلى أهدافه!

(۲) على الإنسان أن تجعل جهد هذه النملة الصغیره أمام أعينه للذهاب إلى أهدافه!

(۳) يجب على الإنسان أن تجعل جهد هذه النملة الصغیره أمام أعينه للوصول إلى هدفه!

(۴) يلزم على الإنسان أن يجعل جهد تلك النملة الصغیره نصب أعينه للوصول إلى أهدافه!

(سرازمیری ریاضی-۸۵)

۶. «این معجزه‌ی قرآن است که تا روز قیامت در هر زمان و برای هر امتی جدید و تازه است!»: عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) هذه معجزة قرآنية أن القرآن إلى اليوم القيامة حديث في كل زمان و طری لكل قوم!

(۲) هذه المعجزة قرآنية كأن هو حتى القيامة حديث و طری لكل زمن و لكل قوم!

(۳) هذه معجزة القرآن أنه في كل زمان و لكل أمة جدید و غض إلى يوم القيامة!

(۴) هذه المعجزة للقرآن كأنه جدید لكل زمن و هو غض لكل أمة حتى القيامة!

(سرازمیری هنر-۹۱)

۷. «آن دانش آموزان کوشا در انجام تکالیف مدرسه‌ای خود کوتاهی نکرده‌اند!»:

(۱) أولئك الطالبات المجتهدات لم يهملن في أداء واجباتهن المدرسية.

(۲) ذلك التلاميذ المجتهدون لن يقصروا في واجباتهم المدرسية.

(۳) تلك الطالبات المجتهدات لا يهملن في أداء واجباتهن المدرسية.

(۴) أولئك طلاب مجتهدون ما قصروا في قيام بواجبات مدرستهم.

(سنینش-۸۶)

(سنتیچ-۸)

۸. «ما تفعلوا من خير يعلمه الله» الخطأ في مفهوم الآية الكريمة هو:

- (۱) به خیر یا شر شما رسیدگی خواهد شد.
 (۲) آن چه را از خوبی انجام دهید، خداوند آن را می داند.
 (۳) خداوند از انجام هر کار خوبی، آگاه است.
 (۴) آن چه خوبی می کنید، خداوند نسبت به آن داناست.

■ اقرأ النص التالي بدقة ثم أجب عن الأسئلة التالية (۹-۱۷) بما يناسب النص:

«عمل الناس منذ أقدم العصور على تقسيم السنة إلى فصول. و ذلك تبعاً لتقلبات الجوّ. الهنود و العرب القدماء أتبتوا للسنة فصولاً ثلاثة: الربيع، و الصيف، و الشتاء. و لم يثبت سكان الشمال إلا فصلين فقط: الصيف و الشتاء. أضاف اليونانيون بعد ذلك فصل الخريف، و تبعهم الرومان ثم سائر الشعوب. و الجدير بالذكر أن الفصول تختلف باختلاف مواقع الأقاليم الجغرافية.

۹. حسب هذا النص أي الأقسام، قسّم السنة إلى أربعة فصول؟

- (۱) أهل الشمال (۲) الهنود (۳) العرب (۴) اليونانيون

۱۰. تقسيم فصول السنة يكون حسب.....»

- (۱) تغييرات الجو (۲) التقويم السنوي (۳) الأقاليم الجغرافية (۴) تقاليد الناس

۱۱. أي البلدان في الكرة الأرضية أقل من حيث تغييرات و تقلبات الجوّ؟

- (۱) الشمال (۲) مركزها (۳) اليونان (۴) روما

۱۲. ما هو الصحيح:

- (۱) الهنود هم من ابتكروا للسنة أربعة الفصول.
 (۲) الايرانيون هم من أضافوا فصل الخريف إلى فصول السنة.
 (۳) لم يعرف اليونانيون فصل الخريف.
 (۴) الروميون بالتبعية من اليونانيون كان عندهم أربعة فصول.

■ عيّن الصحيح في التشكيل (۱۳ و ۱۴):

۱۳. «عمل الناس من اقدم العصور على تقسيم السنة إلى فصول»:

- (۱) الناس - أقدم - فصول
 (۲) من - أقدم - فصول
 (۳) عمل - العصور - تقسيم
 (۴) الناس - العصور - تقسيم

۱۴. «أضاف اليونانيون بعد ذلك فصل الخريف و تبعهم الرومان ثم سائر...»:

- (۱) أضاف - بعد - فصل - الرومان
 (۲) ذلك - الخريف - الرومان - سائر
 (۳) بعد - فصل - الخريف - تبع
 (۴) اليونانيون - فصل - تبع - سائر

■ عيّن الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (۱۵-۱۷):

۱۵. «أتبتوا»:

- (۱) فعل أمر - للمخاطبين - مزيد ثلاثي من باب إفعال - لازم / فعل و فاعله ضمير بارز
 (۲) فعل ماضٍ - للغائبين - مزيد بحرف واحد - متعدّد / فعل و فاعله ضمير «الواو» البارز
 (۳) فعل ماضٍ - للغائبين - من باب إفعال - متعدّد - معرب / فعل و فاعله خبر لـ «القدماء»
 (۴) فعل ماضٍ - للغائبين - مبنى على الضمّ - لازم / فعل و فاعله ضمير بارز

۱۶. «تختلف»:

- (۱) فعل مضارع - للمخاطب - مزيد من باب افتعال - معرب - متعدّد / فعل و فاعله ضمير مستتر
 (۲) فعل مضارع - للغائبة - مزيد من باب افتعال - مزيد بحرفين - لازم / فعل و فاعله ضمير «هي» المستتر
 (۳) فعل مضارع منصوب - للغائبة - مزيد بزيادة حرفين / فعل و فاعله «الفصول» و الجملة فعلية
 (۴) فعل مضارع مرفوع - لازم - معرب - مجرد ثلاثي / فعل و فاعله ضمير مستتر

۱۷. «العصور»:

- (۱) اسم - مصدر ثلاثي مجرد - جامد - معرب - ممنوع من الصرف
 (۲) اسم - جمع مكسر - جامد - منصرف - صحيح الآخر
 (۳) اسم - جمع مكسر - ممنوع من الصرف - مبني - صحيح الآخر
 (۴) اسم - صحيح الآخر - مشتق و صفة مشبهة - معرّف بال

■ عین المناسب في الأجوبة للأسئلة التالية (۱۸-۲۵):

۱۸. عین الخطأ في إعراب الفعل:

(۱) اقرأ لأسمع صوتك و أتأمل في كلامك.

(۳) لن يهدأ المسلمون حتى يحققون جميع أهدافهم.

۱۹. عین «من» جازمة:

(۱) ساعد من يسألك أمراً ملتصقاً.

(۳) من يعرف المطلوب يحقر ما بذل.

۲۰. عین حرف اللام الجازمة:

(۱) ليعتمد المؤمن على نفسه و لا يحاك الآخرين!

(۳) أرسل الله الأنبياء لتؤمنوا به و برسوله!

۲۱. عین الصحيح (في إعراب الفعل):

(۱) إن الكافرين لن يدعون بما أنزله الله.

(۳) إن يتعلم الطالب طول السنه يجدون ثمرته آخر السنه!

۲۲. عین الخطأ في الأفعال المضارعة:

(۱) قال الطائر لصغارة: لئنش عن حل لهذه المشكلة!

(۲) طلبت من أقربائي ليساعدوني في الحصاد غداً!

(۳) من لم يجعل حياة العظام مشعلاً لهديته يهلك!

(۴) حين يعتمد الإنسان على الآخرين لن يعمل أعمالاً مهمة!

۲۳. «أرادوا أن ..... مظلتهم وأن .....ها فوق رأسهم عندما تمطر السماء، ولكن المطر لم ..... من السماء هذا اليوم!». عین الصحيح لل الفراغ:

(۱) يحملوا / يرفعوا / ينزل

(۲) يحملون / يرفعوا / تنزل

(۳) يحمل / يرفع / تنزل

(۴) تحملوا / يرفعون / ينزل

۲۴. عین الخطأ في علامات إعراب المضارع:

(۱) الشمس إن تغرب في مكان تظهر في مكان آخر!

(۳) إن تعمل عملاً حسناً و لا تنطق به يحترمك الناس!

(۲) إن ترحموا الضعفاء و تساعدوهم يرحمكم الله!

(۴) إن كنت لله لم يجعل للشيطان على عقلك سبيل!

۲۵. عین العبارة التي لها معنى المضارع:

(۱) تزین الطالب بالأخلاق الحسنه.

(۳) إن قرأت الدروس بدقة انتفعت بها!

(۲) لما ير الانسان نتيجة ظلم الجبابرة!

(۴) لم تنجح من لم تنظر في عواقب عملها.

(سراسری هنر-۸۱)

(۲) ذهبنا إلى السوق لنشتري الملابس.

(۳) ليت الربيع يدوم بطقسه المعتدل.

(سراسری فارغ از کشور ریاضی-۸۶)

(۲) من ناداني عندما كنت أتکلم معك.

(۴) سرتی من أخبرني بانتصار المجاهدين.

(سراسری ریاضی-۸۷)

(۲) أسافر إلى ذلك البلد لأقتش عن موضوع مهم!

(۴) لا تسرف في المحاصيل لتزداد ثروتك!

(سراسری ریاضی-۸۸)

(۲) أولئك الطالبات لم يهملن واجباتهن.

(۴) طلبت من زملائي أن يرشدوني إلى الجواب الصحيح.

(سنیتش-۹۰)

۲۲. عین الخطأ في الأفعال المضارعة:

(۱) قال الطائر لصغارة: لئنش عن حل لهذه المشكلة!

(۲) طلبت من أقربائي ليساعدوني في الحصاد غداً!

(۳) من لم يجعل حياة العظام مشعلاً لهديته يهلك!

(۴) حين يعتمد الإنسان على الآخرين لن يعمل أعمالاً مهمة!

(سنیتش-۸۹)

۲۳. «أرادوا أن ..... مظلتهم وأن .....ها فوق رأسهم عندما تمطر السماء، ولكن المطر لم ..... من السماء هذا اليوم!». عین الصحيح لل الفراغ:

(۱) يحملوا / يرفعوا / ينزل

(۲) يحملون / يرفعوا / تنزل

(۳) يحمل / يرفع / تنزل

(۴) تحملوا / يرفعون / ينزل

(سنیتش-۸۸)

۲۴. عین الخطأ في علامات إعراب المضارع:

(۱) الشمس إن تغرب في مكان تظهر في مكان آخر!

(۳) إن تعمل عملاً حسناً و لا تنطق به يحترمك الناس!

(۲) إن ترحموا الضعفاء و تساعدوهم يرحمكم الله!

(۴) إن كنت لله لم يجعل للشيطان على عقلك سبيل!

(ریاضی-۸۷)

۲۵. عین العبارة التي لها معنى المضارع:

(۱) تزین الطالب بالأخلاق الحسنه.

(۳) إن قرأت الدروس بدقة انتفعت بها!

(۲) لما ير الانسان نتيجة ظلم الجبابرة!

(۴) لم تنجح من لم تنظر في عواقب عملها.

پاسخ برگ

۱	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۱۱	۱	۲	۳	۴	۱۶	۱	۲	۳	۴	۲۱	۱	۲	۳	۴
۲	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۱۲	۱	۲	۳	۴	۱۷	۱	۲	۳	۴	۲۲	۱	۲	۳	۴
۳	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۱۳	۱	۲	۳	۴	۱۸	۱	۲	۳	۴	۲۳	۱	۲	۳	۴
۴	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۱۴	۱	۲	۳	۴	۱۹	۱	۲	۳	۴	۲۴	۱	۲	۳	۴
۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۱۵	۱	۲	۳	۴	۲۰	۱	۲	۳	۴	۲۵	۱	۲	۳	۴

۲۲. (۲) «إِنْ» از ادوات شرط است که فعل شرط به صورت التزامی و جواب شرط به صورت آینده یا اخباری ترجمه می شود. و در این گزینه «استمعت» فعل شرط و «انتفعت» جواب شرط است و به صورت مستقبل یا اخباری ترجمه می شود. دقت کنید که (لم) به همراه فعل مضارع به صورت ماضی ساده منفی یا ماضی نقلی منفی ترجمه می شود.

۲۳. (۲) معنی سؤال: کدام (ما) نقش مبتدا را دارد؟ (ما)ی شرط معمولاً مبتدا است، (ما) در گزینه ی ۳ (ما)ی شرط و مبتدا (محللاً مرفوع) است. اما در سایر گزینه ها: (۱) (ما)، در (ما یقولُ) (ما)ی موصول و در اینجا مفعول به است / (ما) بعد از (الی) مجرور به حرف جر است. (۲) (ما) در (ما قیلت) (ما)ی نفی است و حرف به شمار می رود و همانطور که می دانیم حروف نقش ندارند. (۴) (ما)ی موصول بعد از قیمتنا، خبر است و محللاً مرفوع.

۲۴. (۱) لِلصَّديقِ: جار و مجرور / أَنْ: حرف ناصبه / لا يَخالفُ: فعل مضارع و منصوب (زیرا معطوف است به فعل «تكون»)

۲۵. (۱) «ل» در «لِيلَعَتِي»، لام امر و عامل جزم می باشد و در سایر گزینه ها، (ل) در (لِلْحَصُولِ، لتطهير، للتعاون) حرف جر می باشد زیرا با اسم آمده است.

۱۵. (۱) موارد نادرست سایر گزینه ها:
 (۲) مجرد ثلاثي ← مزيد ثلاثي / لازم ← متعدّد
 (۳) مبني ← معرب / مرفوع با (ون) ← مرفوع بثبوت نون الإعراب
 (۴) للغائِبين ← للغائِبين / فاعله ضمير «ن» البارز ← فاعله ضمير «او» البارز

۱۶. (۱) من باب انفعال ← من باب افتعال / متعدّد ← لازم
 ۱۷. (۱) موارد نادرست سایر گزینه ها:
 (۲) جمع مكسر ← جمع مؤنث سالم / جامد ← مشتق / غير منصرف ← منصرف
 (۳) جامد ← مشتق / غير منصرف ← منصرف
 (۴) نكرة ← مُعرّف بالاضافه = (معرفة)

۱۸. (۱) «من» در این گزینه موصول عام است و حالت شرطی ندارد. اما در سایر گزینه ها «إِنْ، إِنْ، ما» از ادوات شرط هستند که فعل شرط و جواب شرط را مجزوم می نمایند و فعل ماضی در این حالت محللاً مجزوم است.

۱۹. (۳) «يظفر» فعل مضارع و جواب شرط است در نتیجه باید مجزوم شود.
 ۲۰. (۲) «لم يُقصر» فعل شرط و مجزوم و «يَصِلُ» جواب شرط و مجزوم است. اما در سایر گزینه ها فعل های (أَنْ يَأْتِي، حَتَّى يأخذوا، يناديني) مجزوم نمی باشند بلکه منصوب یا مرفوع هستند.

۲۱. (۳) از میان انواع «من» فقط «من» شرط عامل است. و «من» در این گزینه اسم شرط و «عمل» فعل شرط و «جَزِي» جواب شرط و محللاً مجزوم است. «من» در سایر گزینه ها به ترتیب (استفهام، موصول و موصول) است.

۱۵

پاسفناهی آزمون درس ۷: اعراب فعل مضارع (المضارع المجزوم)

۱. (۲) با توجه به فعل «حَتَّى تُبلِغنا» که مضارع منصوب است و باید به صورت مضارع التزامی ترجمه شود فقط گزینه ی (۲) صحیح است.

۲. (۱) «ما» در این عبارت اسم شرط است در نتیجه فعل شرط «يَجْمعُ» به صورت التزامی و جواب شرط «يَجِدُ» به صورت اخباری یا آینده باید ترجمه شود. در نتیجه فقط گزینه ی (۱) صحیح است.

۳. (۲) «ثارت» فعل ماضی در صیغه ی للغائبه است. [رد گزینه ی (۱)] و «الله» در این عبارت فاعل و «النصر» مفعول به است. [رد گزینه های (۳) و (۴)]

۴. (۱) ترجمه ی صحیح سایر گزینه ها:
 (۲) اگر قبل از سخن بیندیشی از اشتباه در امان می مانی (خواهی ماند).
 (۳) برای تهذیب نفس امروز تلاش نمودم تا فردا پیشرفت کنم.
 (۴) ای مسلمان، مظلومان جهان را باید یاری کنیم.

۵. (۴) انسان باید قرار دهد: لیجعل الإنسان، یجب علی الإنسان أن یجعل [رد گزینه های (۲) و (۳)]، برای رسیدن: لوصول [رد گزینه های (۱) و (۲)]

۶. (۳) با توجه به «این معجزه ی قرآن است: هذه معجزة القرآن» فقط گزینه ی (۳) صحیح است. زیرا «هذه» مبتدا، «معجزة» خبر و «القرآن» مضاف الیه می باشد.

۷. (۱) با توجه به عبارت «آن دانش آموزان کوشا... اولئك الطالبات المجتهدات» فقط گزینه ی (۲) صحیح است. «کوتاهی نکرده اند» ماضی منفی است که می توان هم به صورت ماضی منفی «ما قَصروا» و هم به صورت «لم + فعل مضارع» تعریب نمود. یادآوری: «لم» به همراه فعل مضارع به صورت ماضی ساده منفی یا ماضی نقلی منفی ترجمه می شود.

۸. (۱) ترجمه ی آیه ی شریفه: هر خیری (هر نیکی) انجام دهید، خداوند آن را می داند، در حالی که در گزینه ی (۱) برخلاف باقی گزینه ها به محاسبه و رسیدگی به اعمال اشاره شده است.

ترجمه ی متن:

مردم از گذشته های دور سال را به فصل هایی تقسیم کردند و این (کار) را بر حسب تغییرات آب و هوا انجام دادند. هندی ها و اعراب کهن سه فصل برای سال مقرر کردند: بهار، تابستان و زمستان. و مردم شمال فقط دو فصل برای سال مقرر کردند: تابستان و زمستان.
 یونانیان بعد از آن فصل پاییز را افزودند و به تبع آن رومی ها و سپس سایر مردمان و شایسته ذکر است که فصل ها بر حسب موقعیت جغرافی، با یکدیگر فرق دارند.
 یونانیان سال را به ۴ فصل تقسیم کردند.

۱۰. (۱) تقسیم فصل های سال بر حسب تغییرات آب و هوا انجام می گیرد.

۱۱. (۱) طبق متن کشورهای شمال کره ی زمین فقط ۲ فصل دارند یعنی تغییرات آب و هوایی کم تری دارند.

۱۲. (۴) طبق متن: «رومی ها به تبعیت از یونانی ها فصل پاییز را به فصل ها اضافه کردند و دارای ۴ فصل بودند.»

۱۳. (۴) حرکت گذاری کامل عبارت: «عَمِلَ النَّاسُ مِنْ أَقْدَمِ الْعُصُورِ عَلَيَّ تَقْسِيمَ السَّنَةِ إِلَى الْفُصُولِ.»

ترکیب کلمات مهم: النَّاسُ: فاعل و مرفوع / الْعُصُورِ: مضاف الیه و مجرور / السنة: مضاف الیه و مجرور / إِلَى الْفُصُولِ: جار و مجرور
 نکته: «أَقْدَمُ» بر وزن «أَفْعَلُ» غیر منصرف است و هرگز تنوین نمی گیرد ولی چون مضاف الیه دارد، کسره می پذیرد.

۱۴. (۴) حرکت گذاری کامل عبارت: «أَضَافَ الْيُونَانِيُّونَ بَعْدَ ذَلِكَ فَصَلَ الْخَرِيفِ وَ تَبِعَهُمُ الرُّومَانُ ثُمَّ سَائِرُ...»

■ عَيْنِ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (۸-۱):

۱. «لَمَّا سَمِعْنَا أَشْعَارَ هَؤُلَاءِ الشُّعْرَاءِ حَوْلَ فَضِيلَةِ الْأُمِّ شَجَعْنَا هُمْ عَلَى الْإِنْشَادِ أَكْثَرَ فَأَكْثَرُ!»:

- ۱) چون شعرهای شاعران را درباره فضیلت مادر شنیدیم ایشان را بر سروده‌های بیشتری تحسین کردیم!
- ۲) وقتی اشعار این شعرا را راجع به فضیلت مادر شنیدیم آن‌ها را بر سرودن بیشتر و بیشتر تشویق کردیم!
- ۳) هنگامی که سروده‌ی شاعران را در مورد برتری مادر گوش کردیم آنان را به خاطر سرودن بیشتر تشویق نمودیم!
- ۴) آن‌گاه که سروده‌های این شعرا را پرامون برتری مادر گوش دادیم آنان را بر سرآیدن بیش از پیش تحسین نمودیم!

۲. «تَقَدَّمَ الْعَدُوُّ فِي أَرْضَيْنَا وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّ فَشْلَنَا قَرِيبٌ، وَ لَكِنَّ شَبَابَنَا أَثْبَتُوا ضِدَّ ذَلِكَ!»:

- ۱) دشمن به گمان این‌که شکست ما ممکن است، در سرزمین ما پیشروی نمود، ولی جوانان ما ضد آن را به ثبوت رساندند!
- ۲) دشمن درحالی در سرزمین ما پیشروی کرد که گمان می‌برد شکست ما نزدیک است ولی جوانان ما خلاف آن را ثابت کردند!
- ۳) پیشرفت دشمن در سرزمین ما به گمان این بود که شکست دادن ما نزدیک است، اما جوانان ما خلاف آن را به اثبات رساندند!
- ۴) پیشرفت دشمن در اراضی ما وقتی بود که گمان کرد ما را شکست خواهد داد، اما جوانان ما توانستند ضد آن را ثابت کنند!

۳. «كَانَتْ شَمْسُ الصَّحْرَاءِ مُحَرَّقَةً جَدًّا وَالنَّاسُ يُوَاصِلُونَ طَرِيقَهُمْ فِيهَا بِصَعْوَةٍ!»:

- ۱) خورشید صحرا جداً می‌سوزاند، و باعث می‌شود مردم راهشان را با سختی پیمایند!
- ۲) در صحرا خورشید جداً داغ می‌کند و مردم راهشان را با سختی زیاد طی می‌کنند!
- ۳) در صحرا آفتاب واقعاً سوزان است و مردم راه خود را در آن سخت می‌پیمایند!
- ۴) آفتاب صحرا واقعاً سوزان بود و مردم در آن به سختی راهشان را ادامه می‌دادند!

۴. عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- ۱) یَسُوا كُلَّهُمْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِمْ: آنان نسبت به رحمت الهی ناامید می‌شوند.
- ۲) وَإِنْ أَصَابَهُمْ سَيْئَةٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ: و چون به خاطر گفتن یک دروغ مصیبتی به آن‌ها رسید،
- ۳) إِذَا دُوقَ النَّاسُ الرَّحْمَةَ فَرَحُوا بِهَا: هنگامی که به مردم رحمت چشاندند، بدان خوشحال می‌شوند،
- ۴) فَاللَّهُ يُدَيِّقُهُمْ بَعْضٌ مَا عَمِلُوا، لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ: پس خدا به بعضی از آن‌ها کارهایشان را چشاند، شاید بازگردند!

۵. او از بزرگ‌ترین شعرای زمان خود بود که به دو زبان فارسی و عربی شعر می‌گفت!:

- ۱) إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَعْظَمِ شُعْرَاءِ عَصْرِهِ يَنْشُدُ الشُّعْرَ بِاللُّغَتَيْنِ الْفَارَسِيَّةِ وَالْعَرَبِيَّةِ!
- ۲) هُوَ مِنْ كِبَارِ الشُّعْرَاءِ فِي زَمَانِهِ وَقَدْ أَنْشَدَ الشُّعْرَ بِاللُّسَانَيْنِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارَسِيَّةِ.
- ۳) إِنَّهُ أَعْظَمُ شَاعِرٍ فِي عَصْرِهِ وَكَانَ يَنْشُدُ الْأَشْعَارَ بِلُغَتَيْنِ الْفَارَسِيَّةِ وَالْعَرَبِيَّةِ.
- ۴) هُوَ أَكْبَرُ شُعْرَاءِ زَمَانِهِ وَكَانَ قَدْ أَنْشَدَ الْأَشْعَارَ بِلِسَانَيْنِ الْعَرَبِيِّ وَالْفَارَسِيِّ.

۶. «اَكْتُونَ كَمَا تَنْهَا شَدَاهُمْ قَدْرَ دُوسْتَانِمِ رَامِي دَانِمِ!»:

- ۱) الْآنَ أَصْبِحُ وَحِيدًا فَأَعْلَمُ قِيَمَةَ أَصْدِقَائِي!
- ۲) الْآنَ صَرْتُ وَحِيدًا وَعَرَفْتُ مِيزَةَ صَدِيقَاتِي!
- ۳) فَهَمَّتْ قَدْرَ الصَّدِيقَاتِي الْآنَ الَّذِي صَرْتُ وَحِيدًا!
- ۴) أَعْرَفُ الْآنَ قِيَمَةَ أَصْدِقَائِي وَقَدْ أَصْبَحْتُ وَحِيدًا!

۷. «ما می‌دانیم که خداوند برای کسانی که با کفر مبارزه می‌کنند ثواب زیادی قائل شده است!»:

- ۱) إِنَّا نَعْلَمُ الثَّوَابَ الْكَثِيرَ الَّذِي يَجْعَلُهُ اللَّهُ لِلَّذِينَ يَحَارِبُونَ الْكُفْرَ!
- ۲) نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَعَدَّ ثَوَابًا جَزِيلًا لِلَّذِينَ يَحَارِبُونَ الْكُفْرَ!
- ۳) إِنَّا نَعْرِفُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ جَعَلَ كَثِيرًا مِنَ الثَّوَابِ لِمَنْ حَارَبُوا الْكُفْرَ!
- ۴) نَحْنُ نَعْرِفُ مَا أَعَدَّ اللَّهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ لِمَنْ حَارَبُوا الْكُفْرَ!

۸. «لَنْ يَتَقَرَّبَ أَحَدٌ مِنَ الْأَعْدَاءِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ وَالرَّمِيصَاءِ لَهَا عَرَقٌ يَنْبِضُ!» عَيْنِ الْمُنَاسِبِ فِي الْمَفْهُومِ:

- ۱) نه نرمی چو حاصل نگردد مراد / درشتی ز نرمی در آن حال به!
- ۲) هَمَّتْ بِلِنْدَادٍ كَمَا مَرَدَانِ رُوزْگَارِ / از هَمَّت بلند به جایی رسیده‌اند!
- ۳) یار آن بود که مال و تن و جان فدا کند / تا در سبیل دوست به پایان برد وفا!
- ۴) زیر شمشیر غمخ رقص کنان باید رفت / کانکه شد کشته‌ی او، نیک سرانجام افتاد!

(سراسری تبریز-۹۰)

(سراسری زان-۸۶)

(سراسری ریاضی-۸۵)

(سراسری ریاضی-۸۸)

(سراسری ریاضی-۸۶)

(سراسری ریاضی-۸۶)

(سنتی-۸۹)

(تارج از کشور نلسانی-۹۰)

■ اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ بَدَقِّهِ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنْسَبُ لِلنَّصِّ:

لا شَكَّ أَنَّا جَمِيعاً نَحِبُّ الْإِنْسَانَ الَّذِي يَكُونُ مَتَوَاضِعاً أَمَامَ النَّاسِ، فَلَا يَتَكَبَّرُ وَلَا يَرْفَعُ صَوْتَهُ وَلَا يَتَكَلَّمُ مَعَ الْآخِرِينَ إِلَّا بِهَدْوٍ وَيَبْتَسِمُ فِي وَجْهِهِمْ، لِأَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ إِخْوَتُهُ وَالْفَرْقُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ إِلَّا بِالْتَّقْوَى! فَלِذَلِكَ يَصْبِحُ مَحْبُوباً عِنْدَ النَّاسِ وَفَرْداً مُؤَثِّراً فِيهِمْ، وَهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَهُ وَيَحْتَرَمُونَ رَأْيَهُ! وَقَدْ كَانَ التَّوَاضُعُ صِفَةً الْأَنْبِيَاءِ وَالْأُمَّةِ وَالصَّالِحِينَ أَجْمَعِينَ، فَبِالتَّوَاضُعِ أَطَاعُوا اللَّهَ وَعَبَدُوهُ وَالْفَوَا بَيْنَ قُلُوبِ النَّاسِ!

۹. عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ: الْإِنْسَانَ الْمَتَوَاضِعَ .....
(سنتيش-۹۱)

(۱) يتواضع أمام الظالمين! (۲) يتكبر و لا يرفع صوته! (۳) يبتسم في وجوه الآخرين! (۴) لا يتكلم بهدوء و طمأنينة!

۱۰. عَيِّنِ الْخَطَأَ لِلْفَرَاغِ: نَتِيْجَةُ التَّوَاضُعِ هِيَ .....
(سنتيش-۹۱)

(۱) إطاعة الله سبحانه و تعالى! (۲) التأليف بين القلوب! (۳) الخضوع أمام الظالمين! (۴) عبادة الله جل و علا!

۱۱. عَيِّنِ الصَّحِيحَ:
(سنتيش-۹۱)

(۱) المتواضع يفرق بين نفسه و بين الآخرين!
(۲) التواضع يزيد الإنسان منزلة و قدراً!

(۳) الإنسان الذي لا يتواضع محبوب بين الناس!
(۴) التواضع لا يزيد من قدر الإنسان!

۱۲. عَيِّنِ الْخَطَأَ:
(سنتيش-۹۱)

(۱) إِنَّ التَّقْوَى هِيَ الْمِعْيَارُ لِتَرْجِيحِ أَحَدٍ عَلَى الْآخَرِ!

(۲) إِنَّ التَّوَاضُعَ يَسَبِّبُ أَنَّ الْإِنْسَانَ يَكُونُ مَبْتَسِماً دَائِماً!

(۳) التَّكَبُّرُ يَسَبِّبُ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَكُونُ مُؤَثِّراً فِي الْآخِرِينَ!

(۴) يَحْتَرَمُ النَّاسُ الْفَرْدَ الْمَتَوَاضِعَ مَعَ أَنَّهُمْ لَا يَسْمَعُونَ كَلَامَهُ!

■ عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّشْكِيلِ (۱۳ و ۱۴):

۱۳. «يَعْلَمُ أَنَّهُمْ إِخْوَتُهُ وَ لَا فَرْقَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَهُمْ إِلَّا بِالْتَّقْوَى، لِذَلِكَ يَصْبِحُ مَحْبُوباً عِنْدَ النَّاسِ!»:
(سنتيش-۹۱)

(۱) أَنَّهُمْ - إِخْوَتُهُ - التَّقْوَى - عِنْدَ

(۲) إِخْوَةٌ - فَرْقٌ - بَيْنَهُ - يُصْبِحُ

(۳) فَرْقٌ - بِالْتَّقْوَى - يُصْبِحُ - النَّاسِ

(۴) يُعْلَمُ - بَيْنَهُمْ - لِذَلِكَ - عِنْدَ

۱۴. «قَدْ كَانَ التَّوَاضُعُ صِفَةً الْأَنْبِيَاءِ وَالْأُمَّةِ، وَبِالتَّوَاضُعِ أَطَاعُوا اللَّهَ وَعَبَدُوهُ!»:
(سنتيش-۹۱)

(۱) صِفَةٌ - الْأُمَّةِ - أَطَاعُوا - اللَّهَ

(۲) كَانَ - التَّوَاضُعُ - صِفَةً - الْأُمَّةِ

(۳) التَّوَاضُعُ - صِفَةٌ - أَطَاعُوا - عِبَادُهُ

(۴) صِفَةٌ - الْأَنْبِيَاءِ - بِالتَّوَاضُعِ - اللَّهَ

■ عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ (۱۵-۱۷):

۱۵. «نَحِبُّ»: (سنتيش-۹۱)

(۱) مجرد - ثلاثي - صحيح - لازم - معرب / فاعله الضمير المستتر فيه، و الجمله فعلية

(۲) فعل مضارع - مزيد ثلاثي - متعد - معرب / فعل و فاعله «الإنسان» و الجمله فعلية

(۳) مضارع - للمتكلم مع الغير - متعد - مبني للمجهول / نائب فاعله ضمير «نحن» المستتر، و الجمله فعلية و خبر «أن» و مرفوع محلاً

(۴) للمتكلم مع الغير - مزيد ثلاثي من باب إفعال - متعد - مبني للمعلوم / فعل و مرفوع و فاعله ضمير «نحن» المستتر و الجمله فعلية و خبر «أن»

۱۶. «يُصْبِحُ»: (سنتيش-۹۱)

(۱) للغائب - مزيد ثلاثي - معرب / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر و مفعوله «محبوباً»

(۲) مضارع - للغائب - صحيح - مبني / فعل مرفوع و من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ

(۳) فعل مضارع - مجرد ثلاثي / فعل مرفوع من النواسخ - اسمه الضمير المستتر و خبره «محبوباً»

(۴) مزيد ثلاثي من باب إفعال / فعل و الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه ضمير «هو» المستتر

۱۷. «شَكَّ»: (سنتيش-۹۱)

(۱) جامد - معرب - معرفه / اسم «لا» النافية للجنس و منصوب بالفتحة

(۲) اسم - مفرد مذكر - جامد / اسم «لا» و منصوب محلاً و خبره «جميعاً»

(۳) مفرد - نكرة - مبني على الفتح / اسم «لا» النافية للجنس و منصوب محلاً

(۴) مفرد مذكر - مشتق و صفه مشبهه - مبني على الفتح / اسم «لا» نفي الجنس

۱۸. عَيِّنِ صَاحِبَ الْحَالِ مَرْفُوعاً:

(۱) يعيش هؤلاء الطلبة متوكئين على ربهم دائماً!

(۲) رأيت أكثر الطلاب مختلفين في الأذواق!

(۳) شاهدنا في سفرنا تلك القرى القديمة جميلة!

(۴) هذه حكيم قد قرأناها في الأمثال القديمة متشابهة!

(سراهرى تېرىجى-۹۰)

(سراسری ریاضی-۹۱)

- (۲) نَبَّهتَهُ أُمُّهُ نَادِماً مِنْ عَمَلِهِ السَّيِّئِ!
(۴) لِأَسَاعِدِ إِخْوَانِي الْمُسْلِمِينَ مَظْلُومِينَ!

(سراسری توریج-۸۷)

- (۲) يَسْتَمِعُ الطَّلَابُ إِلَى كَلَامِ مَعْلَمِهِمْ صَامِتِينَ.
(۴) تَعِيْشُ هَوْلَاءُ الطَّلَابَاتِ مُتَوَكِّلَاتٌ عَلَى رَبِّهِنَّ.

- (۲) هَاتِيْنِ الطَّلَابَتَيْنِ - خَاشِعَتَيْنِ
(۴) الطَّلَابَاتُ - خَاشِعَاتٍ

- (۳) صَارَ (۴) كَأَنَّهُ

- (۲) اعْتَصَمُ بِحَبْلِ اللَّهِ اعْتِصَاماً خَائِفاً مِنْهُ.
(۴) بَدَأَتْ بِالْعَمَلِ وَانْتَهَيْتُ مِنْهُ جِيداً لِلْحَصُولِ إِلَى أَهْدَافِي.

(سنتیج-۹۰)

- (۲) عِنْدَمَا دَخَلَتْ الْمَعْلَمَةَ الصَّفَّ قُمْنَا شَاكِرَاتٍ لَهَا.
(۴) الطَّلَابُ دَخَلُوا فِي سَاحَةِ الْمَدْرَسَةِ مُطَالِبِينَ بِحَقُوقِهِمْ.

۱۹. عَيِّنِ الْعِبَارَةَ الَّتِي تَبَيِّنُ حَالَةَ الْفَاعِلِ:

- (۱) إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ يَهْدُونَ النَّاسَ ضَالِّينَ!
(۳) اسْتَيْقَظَتِ الطِّفْلَةَ مِنَ النَّوْمِ قَلِقَةً!

۲۰. عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ حَالٌ:

- (۱) نَظَرْتُ إِلَى هَذِهِ الْعَبْرِ الْمُتَأَمِّلَةِ مُتَأَمِّلًا.
(۳) هَوْلَاءُ الْأَطْفَالِ قُلُوبُهُمْ طَاهِرَةٌ

۲۱. عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغَيْنِ: «اشْتَرَكْتُ ..... فِي جَمَلِيَةِ الْقُرْآنِ .....»

- (۱) الطَّلَابُ - خَاشِعِينَ
(۳) الطَّلَابَاتُ - خَاشِعِينَ

۲۲. مَا هُوَ الْمُنَاسِبُ لِأَسْلُوبِ الْحَالِ؟ «قَطَعَ الرَّجُلُ مَسَافَهُ ثُمَّ ..... مَعْتَذِراً.»

- (۱) أَصْبَحَ (۲) عَادَ

۲۳. عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ الْحَالُ:

- (۱) نَظَرْتُ إِلَى هَذِهِ الْعَبْرِ مُتَأَمِّلَةً فِيهَا.
(۳) يَسْتَمِعُ الطَّلِبُ إِلَى كَلَامِي عَالِماً بِمَا أَقُولُ.

۲۴. عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهَا أُسْلُوبُ الْحَالِ:

- (۱) أُجِبْتُ عَنْ سُؤْلِ الْمَعْلَمِ قَلِقَةً وَأَخَذْتُ مِنْهَا دَرَجَةً.
(۲) نَظَرْتُ إِلَى الْكَائِنَاتِ وَفَكَّرْتُ فِيهَا مَادِحاً الْخَالِقَ.
(۳) اسْتَقْبَلَ السَّيِّدَ الْمَدِيرَ الطَّلَابُ مُبْتَسِماً وَشَجَّعَهُمْ لِلْوَصُولِ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعَالِيَةِ.
(۴) بَدَأَ الْفَلَّاحُ يَقْطَعُ هَاتِيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ الْبَاسِقَتَيْنِ.

۲۵. عَيِّنِ الْخَطَأَ:

- (۱) نَرْجُو لَكُمْ التَّوْفِيقَ وَالتَّجَاحَ مُؤَمِّناً بِاللَّهِ.
(۳) عَادَ الْمُجَاهِدُونَ عَنِ جِهَاتِ الْحَرْبِ مُهْلِلِينَ وَمُكَبِّرِينَ.

پاسخ برگ

۱	۱	۲	۳	۴	۶	۱	۲	۳	۴	۱۱	۱	۲	۳	۴	۱۶	۱	۲	۳	۴	۲۱	۱	۲	۳	۴
۲	۱	۲	۳	۴	۷	۱	۲	۳	۴	۱۲	۱	۲	۳	۴	۱۷	۱	۲	۳	۴	۲۲	۱	۲	۳	۴
۳	۱	۲	۳	۴	۸	۱	۲	۳	۴	۱۳	۱	۲	۳	۴	۱۸	۱	۲	۳	۴	۲۳	۱	۲	۳	۴
۴	۱	۲	۳	۴	۹	۱	۲	۳	۴	۱۴	۱	۲	۳	۴	۱۹	۱	۲	۳	۴	۲۴	۱	۲	۳	۴
۵	۱	۲	۳	۴	۱۰	۱	۲	۳	۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۲۰	۱	۲	۳	۴	۲۵	۱	۲	۳	۴

در گزینه‌ی (۲)، «المدریر»، در گزینه‌ی (۳)، «الأعداء» و در گزینه‌ی (۴)، «طفله» صاحب حال هستند.

۲۴. (۴) با توجه به این‌که صاحب که حال معرفه است پس گزینه‌های (۲) و (۳) نادرست‌اند و با توجه به این‌که حال و ذوالحال باید از نظر جنس و تعداد با هم مطابقت کنند و حال منصوب باشد، گزینه‌های (۱) و (۲) نادرست‌اند.

۲۵. (۳) در این عبارت، «آیلاً» حال برای ضمیر «هو» در «یجتهد» است. در سایر گزینه‌ها:

- ۱) امیناً: مفعول به دوم برای (اجعل)
- ۲) ناماً: خبر افعال ناقصه
- ۴) دلیلاً: اسم این به صورت مؤخر.

در گزینه‌ی (۲)، با توجه به «الطلبه»، «میتسمین» (به صورت جمع مذکر) صحیح است. «طلبه» جمع «طالب» است هم‌چنان «طلبه» جمع «ظالم» است. در گزینه‌ی (۴)، با توجه به «التلمیذه»، «مشغوله» (به صورت مؤنث) صحیح است.

۲۱. (۲) در گزینه‌ی (۱) با توجه به «الطالبه»، «صامته»، در گزینه‌ی (۳) با توجه به «الأختان»، «فرحتین» و در گزینه‌ی (۴) با توجه به «نعتصم»، «خاضعین / خاضعات / خاضعین / خاضعتین» صحیح هستند.

۲۲. (۴) جای خالی می‌تواند نقش صفت برای «طلاب» و یا حال را داشته باشد که در هر دو صورت باید منصوب باشد، لذا گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳) نادرست‌اند.

۲۳. (۱) در این عبارت، ضمیر بارز «نون» در «یدخلن» صاحب حال است و «شاکرات» حال آن می‌باشد.

پاسفنامه‌ی آزمون درس ۴: مال

۶. (۴) «الآن»، تنها شده‌ام: «قد أصبحت وحيداً»، قدر دوستانم: «قیمه أصدقائي» در گزینه‌ی (۱)، «أصبح» فعل مضارع متکلم و حده نادرست است، در گزینه‌ی (۲)، «عرفت» ماضی و نادرست است و در گزینه‌ی (۳)، «الصدیقاتی» به دلیل مضاف و مضاف‌إلیه بودن «أل» نمی‌گیرد.

۷. (۲) ما می‌دانیم: «نحن نعلم»، که خداوند: «أَنَّ اللَّهَ»، برای کسانی که: «اللَّذِينَ»، با کفر مبارزه می‌کنند: «یحاربون الکفر»، ثواب زیادی: «ثواباً جزیلاً»، قائل شده است: «قد أعَدَّ» در گزینه‌ی (۱)، معرفه بودن «الثواب الكثير یجعلُهُ» نادرست‌اند، در گزینه‌ی (۳)، «قد جعل كثيراً من الثواب» تعریب درستی نیست و «حازوا» نیز نادرست و در گزینه‌ی (۴)، معرفه بودن «الثواب الجزیل» و «حازوا» نادرست‌اند.

۸. (۳) مفهوم عبارت سؤال به شجاعت و غیرت داشتن رمیصاء به هنگام دفاع از پیامبر (ص) اشاره دارد و وفاداری او رانسیب به پیامبر نشان می‌دهد. ترجمه‌ی عبارت: «کسی از دشمنان به رسول خدا (ص) نزدیک نخواهد شد، حال آن‌که رمیصاء زنده است.»

ترجمه‌ی متن:

«هیچ شکی نیست که همگی ما انسانی را دوست داریم که در مقابل مردم متواضع باشد نه تکبر بورزد و صدایش را بالا ببرد و با دیگران جز به آرامی سخن نگوید و به روی آن‌ها لبخند زند، زیرا که او می‌داند، آن‌ها برادران او هستند و هیچ فرقی بین او و آن‌ها جز به تقوا نیست. به خاطر آن نزد مردم دوست داشتنی و فردی مؤثر در بین آن‌ها می‌شود، آن‌ها سخنان را می‌شنوند و به اندیشه‌اش احترام می‌گذارند. تواضع صفت انبیاء و امامان و همه‌ی نیکوکاران بوده است. با فروتنی از خدا اطاعت نمودند و او را عبادت کردند و بین قلب‌های مردم الفت و صمیمیت بود.»

۹. (۳) «انسان فروتن در چهره‌ی دیگران لبخند می‌زند.» طبق متن، صحیح است.

ترجمه‌ی گزینه‌های نادرست:

- گزینه‌ی (۱): «انسان متواضع در برابر ستمکاران فروتنی می‌کند.»
- گزینه‌ی (۲): «انسان متواضع تکبر می‌ورزد و صدایش را بالا نمی‌برد.»
- گزینه‌ی (۴): «انسان متواضع به آرامی طمأنینه سخن نمی‌گوید.»

۱۰. (۳) «نتیجه‌ی فروتنی، تنها خضوع در برابر ظالمان است.» طبق متن، نادرست است.

۱۱. (۲) «فروتنی مقام و ارزش انسان را زیاد می‌کند.»

ترجمه‌ی گزینه‌های نادرست:

- گزینه‌ی (۱): «انسان متواضع بین خودش و دیگران فرق می‌گذارد.»
- گزینه‌ی (۳): «انسانی که فروتنی نمی‌کند، بین مردم محبوب است.»
- گزینه‌ی (۴): «فروتنی ارزش انسان را زیاد نمی‌کند.»

۱. (۲) «لَمَّا» وقتی، «سَمِعْنَا»: شنیدیم، «هؤلاء الشعراء»: این شعراء «حول»: راجع، «الأم»: مادر، «شجعناهم»: آن‌ها را تشویق کردیم، «الإنشاد»: سرودن، «أكثر فأكثر» بیش‌تر و بیش‌تر در گزینه‌های (۱) و (۳)، عدم ترجمه‌ی «هؤلاء» و در گزینه‌ی (۴)، گوش دادیم و «بیش از پیش» نادرست‌اند.

۲. (۲) «قَدَّمَ»: پیش‌روی کرد، «العدو»: دشمن، «فی أراضینا»: در سرزمین‌های ما، «و هو یظن»: در حالی که گمان می‌کرد، «فشلنا»: شکست ما، «قریب»: نزدیک، «ولکن»: ولی، «شبابنا»: جوانان ما، «أثبتوا»: ثابت کردند، «ضد ذلك»: خلاف آن در گزینه‌ی (۱)، «ممکن است و به ثبوت رساندند و ممکن است»، در گزینه‌ی (۳)، «پیشرفت دشمن» و در گزینه‌ی (۴)، «پیشرفت دشمن، وقتی بود، شکست خواهد داد» نادرست‌اند.

۳. (۴) «کانت»: بود، «شمس الصحرا»: خورشید صحرا، «مُحرقه»: سوزان، «جداً»: واقعاً، «الناس»: مردم، «یواصلون»: طی می‌کنند، «طریقهم»: راهشان، «فیها»: در آن، «بصعوبه»: به سختی

در گزینه‌ی (۱)، «می‌سوزاند، باعث می‌شود و بیماند»، در گزینه‌ی (۲)، در صحرا، «داغ می‌کند» و در گزینه‌ی (۳)، «سوزان است و می‌بیماند» نادرست‌اند.

۴. (۳) ترجمه‌ی صحیح سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی (۱): «همه‌ی آن‌ها از رحمت پروردگارشان ناامید شدند.»

گزینه‌ی (۲): «و اگر بدی‌ای به آن اصابت کند به آن‌چه که دروغ می‌گفتند.»

گزینه‌ی (۴): «پس خداوند به آن‌ها بعضی از آن‌چه انجام دادند، می‌چشاند، شاید آن‌ها باز گردند.»

در گزینه‌ی (۱)، «ناامید می‌شوند»، در گزینه‌ی (۲)، «یک دروغ» و در گزینه‌ی (۴)، «چشاند» نادرست‌اند.

۵. (۱) او: «هو، إنَّه»، از بزرگ‌ترین: «من أعظم»، شعرای زمان خود: «شعراء عصر عصره» بود: «کان»، به دو زبان: «باللغتين»، فارسی و عربی: «الفارسیة و العربیة» در گزینه‌ی (۲)، «قدأُتشدَّ» و عدم تعریب «بود»، در گزینه‌ی (۳)، عدم تعریب «بود» و «الفارسی و العربی» (به صورت مذکر) و در گزینه‌ی (۴)، «کان قدأُتشدَّ» نادرست‌اند.

نکته: دو زبان فارسی و عربی: اللغتين الفارسیة و العربیة و کاربرد کلمه‌ی «لسان» در گزینه‌های (۲) و (۴) نادرست است.